

Hristov najneophodniji dar Njegovoj crkvi

*Elen Vajt, Revju end Herald, 19. Novembar 1908. str. 15
(Ellen White, "Christ's Most Essential Gift to
His Church" The Review and Herald, November 19, 1908. p. 15)*

Pre nego što je sebe prineo kao žrtvu, Hrist je tražio najbitniji i najkompletniji dar koji bi darovao svojim sledbenicima, dar koji bi im na dohvat ruke približio neograničene izvore blagodati. "Ja ću umoliti Oca," On je rekao, "i daće vam drugoga utešitelja da bude s vama vavijek: Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama će biti. Neću vas ostaviti sirotne; doći ću k vama."

Pre toga Duh je bio u svetu; od samog početka dela opravdanja on je delovao na ljudska srca. Ali dok je Hristos bio na zemlji, učenici nisu želeli drugog pomoćnika. Sve dok oni nisu bili uskraćeni Njegove prisutnosti oni nisu osećali potrebu za Duhom, i tada bi On došao.

Sveti Duh je Hristov predstavnik, ali je lišen ljudske prirode, i od nje nezavistan. Ometen ljudskom prirodom, Hristos nije mogao lično biti na svakom mestu. Dakle, bilo je bolje za njih da On ode Ocu i da im pošalje Duha da bude Njegov naslednik na zemlji. Tako niko ne bi imao prednost zbog Njegove određene lokacije ili svog ličnog kontakta sa Hristom. Preko Duha bi Spasitelj bio svima dostupan. U ovom smislu bi On bio njima bliži nego da nije uznesen u visine.

Utešitelj je nazvan "Duh istine". Njegov rad jeste da definiše i da održava istinu. On prvo boravi u srcu kao Duh istine, i tako On postaje Utešitelj. Postoji uteha i mir u istini, ali pravi mir ili uteha se ne može naći u neistini. Kroz lažne teorije i tradicije Sotona stiće svoju moć nad umom. Usmeravajući ljude lažnim standardima, on deformiše karakter. Kroz Pismo Sveti Duh govori umu, i utiskuje istinu u srce. Tako On ukazuje na greške i izbacuje ih iz duše. Tako kroz Duha istine, delujući kroz Reč Božju, Hristos pokorava svoj odabrani narod k sebi.

Dok je objašnjavao svojim učenicima službu rada Svetog Duha, Isus je težio da ih inspiriše istom radošću i nadom koja je inspirisala Njegovo srce. On se radovao za preobilnu pomoć koju je obezbedio za njegovu crkvu. Sveti Duh je bio najviši od svih darova koji je mogao zatražiti od svog Oca za uzvišenje svog naroda. Duh je trebao da se da kao obnavljajući činioc, i bez toga Hristova žrtva bila bi beskorisna. Sila zla dobijala je na snazi kroz vekove, i potčinjavanje ljudi ovom sotonskom robovanju bilo je neverovatno. Grehu se može odupreti i nadvladati samo kroz snažno posredništvo trećeg lica Božanstva, koje će doći neizmenjenom silom u punini božanske moći. Duh čini delotvornim ono što je Isкупitelj sveta postigao. Duhom je srce učinjeno bez primeše. Kroz Duha vernik postaje učesnik u božanskoj prirodi. Hristos je dao svog Duha kao božansku silu da bi se nadvladale sve nasledene i stečene naklonosti ka zlu, i da utisne svoj karakter na svoju crkvu.

O Duhu, Isus je rekao, "On će mene proslaviti." Spasitelj je došao da bi proslavio Oca prikazujući njegovu ljubav; tako treba Duh da proslavi Hrista prikazujući njegovu blagodat svetu. Samo Božije obličje treba da se pokaže u čovečanstvu. Čast Božija, čast Hristova, sudeluje u usavršavanju karaktera svoga naroda.

"I kad On dođe [Duh istine], pokaraće svijet za grijeh, i za pravdu, i za sud." Propovedanje Reči neće biti od koristi bez neprekidnog prisustva i pomoći Svetog Duha. Ovo je jedini efektivni učitelj božanske istine. Samo kada je istina praćena do srca Duhom, to će oživeti savest ili preobraziti život. Pojedinaac može da predstavi slovo Reči Božije, moguće je da su mu poznate zapovesti i obećanja; ali ako Sveti Duh ne utisne istinu u srce, ni jedna duša neće pasti na Stenu i razbiti se. Nikakva količina obrazovanja, nikakve prednosti, kolike god da su velike, ne mogu učiniti da je osoba kanal svetlosti bez saradnje Duha Božijeg. Sejanje jevanđeoskog semena neće doživeti uspeh sem ako seme nebude podstaknuto u život nebeskom rosom. Pre nego što je i jedna poslanica Novog Zaveta napisana, pre nego što je i jedna evanđeoska propoved iznesena posle Hristovog vaznesenja, Sveti Duh je sišao na učenike koji su bili u molitvi. Tada je svedočanstvo njihovih neprijatelja bilo, "Vi ste ispunili Jerusalim vašom naukom."

Hrist je obećao dar Svetog Duha svojoj crkvi, i obećanje pripada nama onoliko koliko i prvim učenicima. Ali kao i svako drugo obećanje, ono je dato pod uslovom. Mnogo ih je koji veruju i kažu da poseduju obećanje Gospodnje; oni govore o Hristu i o Svetom Duhu, a ipak nemaju koristi od toga. Oni ne predaju dušu da bude usmerena i kontrolisana božanskim predstavnicima. Mi nemožemo koristiti Svetog Duha. Duh treba nas da koristi. Kroz Duha Bog deluje u svom narodu "da hoćete i učinite kao što mu je ugodno." Ali mnogi neće da se tome potčine. Oni hoće da sobom upravljaju. To je razlog zašto ne primaju nebeski dar. Duh je dat ali samo onima koji ponizno čekaju na Boga, koji slede njegovo usmerenje i blagodat. Sila Božija čeka na njihov zahtev i primanje. Ovaj obećani blagoslov, primljen verom, zajedno sa sobom donosi sve ostale blagoslove. To je dato prema bogatstvu blagodat Hristove, i On je spreman da podari svakoj duši prema sposobnosti da primi.

Kada Duh Božiji preuzme vlasništvo srca, to transformiše život. Grešne misli su uklonjene, zla dela su odbačena; ljubav, smernost, i mir zauzima mesto besa, zavisti, i sukoba. Radost zauzima mesto tuge, i vladanje odražava radost neba. Niko ne vidi ruku koja uklanja teret, ili vidi svetlost koja se od višnjih dvorana spušta. Blagoslov dolazi kada duša sebe verom preda Bogu. Tada ta sila koju nijedno ljudsko oko ne može da vidi, stvara novo biće po Božjoj slici.

Sveti Duh je dah duhovnog života u duši. Davanje Duha jeste davanje Hristovog života. To prožima primaoca sa Hristovim atributima. Samo oni koji su tako od Boga naučeni, oni koji poseduju unutrašnje delovanje Duha, i u čijem se životu Hristov život manifestuje, stajće kao predstavnici, da služe u ime crkve.

Religija koja od Boga dolazi jeste jedina religija koja će voditi ka Bogu. Da bi mu pravilno služili, mi se moramo roditi od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, dajući nam novi kapacitet u poznavanju i ljubljenju Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost prema svim njegovim zahtevima. To je pravo obožavanje. To je rod delovanja Svetog Duha. Duhom svaka iskrena molitva je sastavljena i takva molitva je od Boga prihvaćena. Gde god da duša posegne za Bogom, tu se delo Duha vidi, i Bog će

sebe otkriti toj duši. Za takvim obožavaocima on teži. On čeka da ih primi, i da od njih načini sebi sinove i kćeri.

Ako sebe pokore Njemu, Bog uzima ljude kakvi jesu, i vaspitava ih za Njegovu službu. Duh Božiji, primljen u dušu, podstaci će sve njene sposobnosti. Pod usmerenjem Svetog Duha, um koji je bezrezervno posvećen Bogu, harmonično se razvija, i osnažen je da razume i da ispuni Božije zahteve. Slabašan, kolebljiv karakter biva promenjen u snažan i postojan karakter. Neprestana odanost uspostavlja blizak odnos između Isusa i njegovih učenika tako da Hrišćanin postaje kao On u mislima i karakteru. Kroz povezanost sa Hristom on će imati jasne i proširene vidike. Njegova pronicljivost biće sve više prodorna, njegovo prosuđivanje sve uravnoteženije. Onaj koji teži da bude od koristi Hristu je tako oživljen životodavnom silom Sunca Pravde i tako osposobljen da može mnogo roda doneti na slavu Bogu.

Prvi učenici su išli i propovedali Reč. Oni su prikazivali Hrista u svom životu. I Gospod je radio sa njima "znacima koji su se potom pokazivali." Ovi učenici su sebe pripremili za svoj rad. Pre dana Pedesetnice oni su se zajedno sastali, i uklonili sve razlike. Bili su jednodušni. Oni su verovali Hristovo obećanje da će se blagoslov dati, i oni su se molili u veri. Oni nisu tražili blagoslov samo sebe radi; bili su pritisnuti teretom za spasenje duša. Jevanđelje je trebalo odneti do krajeva sveta, i oni su tražili dar sile koji je Hrist obećao. Tada se dogodilo da se Sveti Duh izlio, i hiljade su se obratili u jedan dan.

Tako može biti i danas. Umesto ljudskih špekulacija, dozvolite da se Reč Božija propoveda. Neka Hrišćani ostrane svoje sukobe, i daju sebe Bogu za spasenje izgubljenih. Neka u veri traže blagoslov, i on će doći. Izlivanje Duha u vreme apostola bila je "rani dažd," i slavan je bio rezultat. Ali pozni dažd će bit obilniji.

Svi koji posvete dušu, telo, i duh Bogu, konstantno će primati novi dar fizičke i umne sile. Neiscrpne zalihe neba bivaju im dostupne. Hrist im daje dah svog ličnog duha, život svog ličnog života. Sveti Duh koristi svoje najveće energije da bi delovao u srcu i umu. Blagodat Božija uvećava i umnožava njihove sposobnosti, i svaka savršenost božanske prirode dolazi kao pomoć u radu za spasavne duša. U saradnji sa Hristom oni su upotpunjeni u njemu, i u svojoj ljudskoj slabosti oni su osposobljeni da urade dela Svemoći.